

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i J.C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Liberta i S. Rodriguesa)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 34 TFUE oraz dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138, s. 57) — Uregulowania krajowe wymagające przedstawienia świadectwa zgodności do celów badania technicznego poprzedzającego zarejestrowanie pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Nieuwzględnianie wyników badania technicznego przeprowadzonego w innych państwach członkowskich — Ograniczenie swobody przepływu towarów — Brak uzasadnienia

Sentencja

- 1) Królestwo Belgii, wymagając w sposób systematyczny przedstawienia oprócz świadectwa rejestracji również świadectwa zgodności pojazdu do celów badania technicznego poprzedzającego zarejestrowanie pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, a także poddając takie pojazdy, zmieniające właściciela, badaniu technicznemu poprzedzającemu ich zarejestrowanie, bez uwzględnienia wyników badania technicznego przeprowadzonego w innym państwie członkowskim, uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 4 dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów, zmienionej dyrektywą Rady 2006/103/WE z dnia 20 listopada 2006 r., oraz na mocy art. 34 TFUE.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Daniela Mühlleitner przeciwko Ahmadowi Yusufiemu, Wadatowi Yusufiemu

(Sprawa C-190/11) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja w sprawach umów konsumenckich — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość)

(2012/C 355/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniela Mühlleitner

Strona pozwana: Ahmad Yusufi, Wadat Yusufi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów konsumenckich — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji w przypadku umów zawieranych na odległość

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie wymaga zawarcia umowy pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą na odległość.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság — Węgry) — Mecsek-Gabona Kft przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-273/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Przesłanki zwolnienia z opodatkowania czynności wewnątrzwspólnotowej cechującej się zobowiązaniem po stronie kupującego, by zapewnić przewóz towaru, którym dysponuje on jak właściciel od chwili załadunku — Ciężący na sprzedawcy obowiązek wykazania, że towar opuścił fizycznie terytorium państwa dostawy — Wykreślenie z mocą wsteczną numeru identyfikacyjnego VAT kupującego)

(2012/C 355/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mecsek-Gabona Kft

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Baranya Megyei Bíróság — Wykładnia art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przesłanki zwolnienia transakcji wewnątrzwspólnotowej charakteryzującej się obowiązkiem po stronie nabywcy zapewnienia transportu, którym może dysponować jak właściciel, poczynając od chwili załadunku — Obowiązek udowodnienia przez podatnika, że towar został przetransportowany do innego państwa członkowskiego i że w następstwie tego transportu fizycznie opuścił terytorium państwa członkowskiego dostawy

Sentencja

- 1) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zabrania on, by w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym odmówiono sprzedawcy możliwości skorzystania z prawa do odliczenia w odniesieniu do dostawy wewnątrzspółnotowej, o ile zostanie wykazane, że w świetle obiektywnych danych sprzedawca ten nie spełnił obowiązków, jakie ciążyą na nim w zakresie dowodowym, albo że wiedział lub powinien był wiedzieć, iż dokonywana przezeń czynność stanowi część składową oszustwa popełnianego przez kupującego, i nie podjął wszelkich racjonalnych środków znajdujących się w jego mocy w celu uniknięcia swego udziału w tym oszustwie.
- 2) Zwolnienie dostawy wewnątrzspółnotowej w rozumieniu art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/88, nie może zostać odmówione sprzedawcy z tego tylko powodu, że administracja skarbowa innego państwa członkowskiego wykreśliła numer identyfikacyjny VAT kupującego, przy czym choć wykreślenia tego dokonano po dostawie towaru, miało ono skutek wsteczny od dnia wcześniejszego w stosunku do tej dostawy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C przeciwko Administration des contributions en matière d'impôts

(Sprawa C-380/11) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Warunki przyznania korzystania z obniżenia podatku majątkowego — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego — Ograniczenia — Uzasadnienie — Nadrzędne względy interesu ogólnego)

(2012/C 355/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C

Strona pozwana: Administration des contributions en matière d'impôts

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif — Wykładnia art. 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie korzystania z obniżenia podatku majątkowego od spełnienia warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w danym państwie członkowskim przez pięć kolejnych lat podatkowych — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w świetle okoliczności sprawy w postępowaniu przed sądem krajowym sprzeciwia się on przepisowi państwa członkowskiego, na podstawie którego obniżenie podatku majątkowego jest uzależnione od warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w trakcie pięciu kolejnych lat podatkowych.

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-422/11 P i C-423/11 P) (¹)

(Odwołania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność skargi — Reprezentacja przed sądami Unii — Adwokat — Niezależność)

(2012/C 355/11)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (przedstawiciele: D. Dziedzic-Chojnacka i D. Pawłowska, radcowie prawni), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar oraz A. Kraińska i D. Lutostańska, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun et A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji, w którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 1234 z dnia 3 marca 2010 r. wydanej na podstawie art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 108, s. 33), w której instytucja ta nakazała polskiemu organowi regulacyjnemu w dziedzinie usług telekomunikacyjnych i pocztowych wycofanie dwóch zgłoszonych projektów środków dotyczących hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP tranzyt) (sprawa PL/2009/1019) oraz hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP peering) z siecią Telekomunikacji Polskiej S.A. (TP) (sprawa PL/2009/1020) — Błędna wykładnia art. 19 akapity trzeciej i czwartej statutu Trybunału Sprawiedliwości w związku z art. 53 akapit pierwszy tego statutu, a także